

Laulud risti rahwale

ehf

Jesuse järtel käimifest

kõigile usu wendadele ja õdedele.

45 armast laulu:

Tartus.

Trükkitud J. Jürgens'i kullinga.

1884.

245



Laulud risti rahwale

eht

Jesuse järrel käimisest kõigile usu
wendadele ja õdedele.

45 armast laulu.

Walmis on mo südda, Jummal
ma tahhan laulda ja kiites laulab
minno hing ka. Taweti laul.

~~Josef Jürgens~~
Josef Jürgens.

Cartus.

Trükkitud H. Laakmann'i jures.

1884.

Ar. 884
Jürgens

AR Fr. R. Kreuzweldi
nim. ENSV Riiklik
Reomatukogu

88.467

Gegen den Druck dieser Lieder ist von Seiten des Livländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorii nach vorgängiger Durchsicht derselben nichts einzuwenden.

St. Marien in Dorpat 1884 März 1.

Nr. 466.

Im Namen und Auftrage des Consistorii:
A. G. Willigerode, Consistorialrath.

Tšensjuri poolest lubatud. — Tartus 8. Märtsil 1884.

Jehowad peab üksi kiitma ja temma peale lootma.

Wägga õnnis on se, kelle abbi Jakobi Summal, kelle ootminne on Jehowa omma Summala järrel.

Laul 40, 5.

Kes on teinud taewa ja ma, merre ja kõik mis nende sees on kelle tõsitudus jääb iggaweste.

Kes kühut annab neile, kellel liga tehakse; kes leiba annab näljatsile; Jehowa on se, kes lahti peästab neid kes on finni pandud.

Jehowa on kes pimmedate filmad lahti teeb; Jehowa on kes panneb püsti seisma need kes kõwerdud; Jehowa on kes neid armastab kes õiged on.

Jehowa on se kes wõeraid hoiab, kes waesi lapsi ja leski naisi ülles peab; agga õelate wisid rikkub temma ärra.

Laul 68, 6.

Jehowa on õige kõige omma wiside sees, ja wagga keige omma teggude sees. 5 Mos. 32, 4.

Jehowa on kuningas iggaweste; Sinno Summal oh Sion põlwest põlweni! Halleluja.

1. Jesuse tullemisfest.

Wiisil: Ma tahhan jätta mahha.

1. So Sion heidab palmid,
Tee peäle sinnole;
Ma se eest laulan salmid
So auuks Jesuke!
Mo südda armastago
Sind ikka truieste,
Mo su ja ello andko
Sull auu järgeste.

2. Sa jätsid taewa auu,
Said selle assemel'
Küll hawo, häbbi-naero
Ja risti surma weel.
Se läbbi sinna päästsid
Mind pattust, pörgo-wäest;
Se läbbi lahti teggid
Mull taewa-ukse tõest.

3. Müüd woin ma õnsaks sada
Kui õiges uskus ma
So pole wöttan pöörda
Ja sulle ellada.
Sest sinna olled isfi
Se õige armo-kaew

Kust keeb se ello wessi,
Et lõppeb keik mo waew.

4. Au sellepärrast Sulle
Mo Õnnisteggia,
Et tullid pästjaks mulle
Seält taewast armoga!
Nüüd tahhan armastada
Sind keigest süddamest,
Ja sinno ommaks jäda
Siin ning seäl iggawest!

Wiiiii: Jeesus tulle minnule.

1. Tänno olgo Summalal
Keikis paikus taewa all,
Et ta täitnud töotust
Saatnud meile õnnistust.

2. Olle terve tullemast!
Minno Issand Jeesus Krist!
Walmista mo süddant ka
Ennesele armoga.

3. Mi kui siis, kui tullid ja
Helbusse ja armoga,
Nenda olgo sull nüüd weel
Minno wasto helde meel.

4. Et kui jälle tulleid ja
Taewast sure auuga,
Rõmoga so wasto lään
Ja so ette seisma jään.

2. Jõulu laulud.

Wiisil: Nüüd Jummalale aundust.

1. Oh terre, terre tullemast,
Jummal' Poeg iggawest,
Et tullid Issa sülle seeist
Meid peästma patto-wäest ::
2. Sa olled meie õnne-kaew,
Oh kallis Jesuke!
Pat, surm ja pörgo haua waew
Ei te meil' ühtegi ::
3. Siis wõtkem wasto ausaste
Nüüd omma Jesukest,
Ja armastagem teddate,
Kui omma wennakest ::
4. Oh aita issi, Jesus Krist,
Et ümber pörame
So pole keigest süddamest
Ja sulle ellame ::
5. Siis same omma ossa ka
Sest õnnistusfest tõest,
Meil meile heldest jaatsid ja,
Siin ja seal iggawest ::

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

1. Oh ärka ülles minno waim,
Ja wõtta rõõmsast wasto,
Se lapse, kes so Issand on

Ja ainus Ärrapeästja.
 Sel ösel tulli ilmale
 Se Jssand ni kui sullane
 Meid ärrapeästma pattust.

2. Oh terre kallis peioke,
 Mo hinge lunnastaja!
 Oh terre, Jssja talleke,
 Sa helbe leppitaja!
 Sind tännan sure rõmoga,
 Et taiwast tullid armoga
 Mind peästma patto häddast.

3. So pruut, Se olli ilma peäl
 Kül wägga alwaks sanud,
 Sa agga ollid risti peäl
 Kül tedda ehhitanud.
 Ta olli pattust rojane,
 Ja hopis haige, wiggane,
 Sa saatsid temmal abbi.

4. Miks jedda kaunist lapsokest
 Ni lastaks sõimes matta?
 Kül sünniks kullast kätkekest
 Mo Jesussele saata.
 Miks temma maggab heinte peäl?
 Siid, sammet, purpur olleks teäl
 Sel lapsel parras olnud.

5. Oh wõtke sõimest ommete
 Keik põhhub, need ei kõlba,
 Ja andke lubba minnole,

Ma lähhan lille toma;
 Neid rosa, walgid õisfi ka,
 Mis ial aiaft leia ma,
 Teen temmal' pehmet woodet,

6. Ta pea ümber tahhan ma
 Neid walgid lille seäda,
 Need wõiwad filmi warjata,
 Et rahhuga wõib maata.
 Tal olli süiski armsam weel
 Ned alwad põhhud sõimes seäl,
 Kui keik maailma ehted.

Wiisil: Mo süddamest ja melest.

1. Üks rofike on tõusnud
 Kõl wägga pöudsest maast,
 Kui prohwetid on öölnud,
 Ta tulli Jesse soust.
 Se kallis lillike
 Tõi südda talwe aial,
 Rest pimmedusfel õfel,
 Suurt rõmo ilmale.

2. Mo ellast rofikesest
 Jesaias kulutas;
 Ta sündis puhtast neitsist
 Mariaft, Betlemmas.
 Oh Snnisteggia!
 Se eest, et Jesast, taewast,
 Meid tullid peästma pattust,
 Sind tännan lõpmatta.

3. Nel aastal.

Wiisil: Au kitus olgo iggawest.

1. Au kitus Jummalale nüüd!
Üks aasta läks jo möda,
Ma astun eddasi mo teed,
Mo himmo on sul teada.
O hallik, kust mo ello keeb,
Kust arm mo hinge sisse läab,
Et ma käin taewa pole.

2. Oh tulle, on so prudi hääl,
Oh tulle, Jesus, tulle!
Sa hüiab selgest ifka peäl:
Oh tulle pea mulle!
Oh tulle siis, mo peioke,
Sa tunned siis, mo armoke,
Et kihlatut sull' ollen.

3. Siis kiidan ma sind süddamest,
Et aasta möda läinud,
Ja nenda ello käimissest
Tül teed on mahha jänud.
Ma astun peäle ruttuste,
Et saaksin ülles taewasse,
Jerusalemma linna.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tulle sa.

1. Oh armas Jõsand Jesus Krist,
Sind pallun minna süddamest,

Las' selle ue aasta sees
Meid käia sinno jälgedes.

2. Mind iggal päwal rrata
So pühha fanna õppida,
Ja aita omma waimoga
So fanna järrel' ellada.

3. Oh te, et ifka ennam ma
Siin hhendud saan sinnoga,
Et ellan sulle teigest wäest
Ja jään so ommaks iggawest.

4. Ja fiis kui tulleb wiimne pääw
Ja otsas ihho-, hinge-waew,
Sis wi fiit ilmast armoga
Mind taiwa-riki ellama.

5. Seäl phhitsen uut aastat ma
So taewa kaggodussega,
Ja laulan nsa rahwaga
Sull' iggawest, halleluja.

4. Kolmekuninga laulud.

Wiisli: Oh Jesus Kristus tulle sa.

1. Need targad Jesust otsisid,
Ja kummardama tõttasid,
Tid temmal kulda, wirokid
Ja mirrid andeks Seba maalt.

Ja sinime no ihho-

Oh wawte

2. Mi kui need targad otsi ja
 Müüd omma Beästjad holega;
 Keif salga ärra sübdamest,
 Mis tedda kelab otšimast.

3. Se täht ei paista ennam sull'
 Mis tarkadele paistis seäl.
 Sull' paistab selgeminne tõest
 Se walgus pühha kirja seest.

4. Kuis peän ma sind tännama,
 Mis andid sulle toma ka,
 Et tullid Issa rüppe seest
 Mind peästma pattust, pörgo-wäest.

5. Mulla polle kulda, wirofit,
 Ei mirrid, sedda issi näed.
 Ma omma meelt ja hingekest,
 Sull' annan ommaks iggawest!

6. Oh peästa surest heldussest
 Mind ihho, hinge hädda seest,
 Ja wi mind wimaks õndjaste
 Siit omma auu-rigisse.

Wiisil: Müüd paistab melle kauniste.

1. Sa koidotäht, ja Issa Boeg
 Mo Kuningas ja henge Peig,
 Kui suur on sinno heldus!
 Müüd rõõmsaks saab so rahwa meel,
 Et pagganile paistab teäl
 So kallis armo-walgus.

Tõest! Tõest!
 Onjaks sawad
 Keif need hinged, kes sind noudwad,
 Ja so pole truiſt hoidwad.

2. Kui jurma warjus hulkufin
 Ja pinmeduſſes ekſifin,
 Kurb olli minno ello,
 Sis paistſid ja mo hengesse,
 Tõid omma rahho minnole
 Ja lõppetafid wallo.
 Armo, Rahho,
 Walgust, Selgust,
 Sain ſo kääst, jeks et minna
 Sinno ommaks peän jäema.

5. Jeesuse kannatamisest.

WIIII: Nüüd ristirahwas laulage.

1. Oh Jeesus ſinno ahhastus,
 So libbe jurma wallo,
 Mull seiſko itka filma ees,
 Se ſadab mulle ello.
 Oh aita, et ſo jurma wääst
 Keif pattud wihtan ſüddameſt,
 Ja ſinno ſanna pean.

2. Oh te et ſinno hinge piin,
 So olkas kroon ja hawad,

Ja keik, mis mo eest kandfid siin,
 Mo hinge kasfuts sawad,
 Et omma pattud kahhetsen,
 Sind uskus nõuan, armastan
 Ja truiſt käin ſo jälgis.

3. Sis tahhan meelt ja hengekeſt
 Sull tänno ohwriks anda,
 Ja kui ſa wimaks helduſſeſt
 Wind wõttad taiwa kanda,
 Sis tahhan ingli wäega
 Ja keige õntſa rahwaga
 Seäl iggaweſt ſind kiita.

3. Oh Jeſus, ſinno abhastus,
 So hirmus waew ja wallo,
 Se olgo minno rõmuſtus,
 Kui lõppeb minno-ello,
 Ja kui ſis lahkun ilma ſeeſt,
 Siis wõtta ommast ſurma wäeſt
 Wind taewa riiki, Amen.

6. Jeſuſſe ülleſtõusmiſſeſt.

Wiiſil: Ets ſa heida karjane.

1. Müüd ſaab meile kõigile
 Kohkeſt rõmo murre peäle:
 Meie Onniſteggia,

Kes on tõusnud hauast jälle,
 Võitnud meie waenlased:
 Patto, surma, kurradit.

2. Ja ni same meie ka
 Temmaga neid ärra wõita,
 Kui siin kindla ussuga
 Püame ta pole hoida,
 Ja kui käia nõuame
 Temma jälgis truiste.

3. Jeesus aita isfi mind
 Ühte puhko ärrawõita
 Patto himmud, kurradit,
 Mita meid so käsjud täita!
 Wii meid surres heldeste
 Omma auu-rigisse.

Wiiiii: Oh Jeesus Kristus tulle sa.

1. Suurt wõido rõmo tunneb tõest
 Nüüd Jummalaga Poeg, Jeesus, Krist,
 Kes üllestõusnud auuga,
 Oh wõtkem tedda tännada!

2. Se eest sind, Jõsand tänname,
 So jure taewa ihkame!
 Oh wi meid taewa heldeste,
 Seal iggawest' sind kidade!

7. Jesuse taiwaminneisest.

Wiihil: Se aeg on idest ufse ees.

1. Oh pea meles Jesusest,
 Kes mahha tulnud taewast,
 Sind lunnastama patto wäest
 Ja peästma teigest waewast.
 Ta sündis sinno lihha sees,
 On nüüd so wend ja abbimees,
 Sest tänna temma heldust.

2. Oh pea meles Jesusest,
 Kes risti surma läinud
 So hirmja patto wõlla eest
 Ja sulle armo saatinud.
 Ta peästis omma surmaga
 Sind pattust, surmast, põrgust ka.
 Sest tänna temma heldust!

3. Oh pea meles Jesusest,
 Kes ülles läinud taiwa,
 Seal wõttab temma paigakest
 Ka sulle walmistada.
 Oh seal sa pead löpmatta
 Ta pühha pallet näggema.
 Sest tänna temma heldust!

Wiihil: Oh Jesus Kristus tulle sa.

Oh Jesus meie hinge Peig!
 Sa Jummal ja Marja Poeg!
 Kui tuled kohut piddama,
 Siis wi meid taewa rõmoga.

S. Mellipühhi laulud.

Wiisil: Mo süddamest ja melest.

1. Mo hinge fisse tulle,
 Oh Loja, Pühha Waim!
 Sa töid uut ello mulle,
 Kui ilmale ma jain.
 Oh üllem trööstia!
 Kes tulleb Issast, Poiast,
 Seält taewa auu järgest,
 Sind kidan lõpmatta.

2. Üks kuiund oks ma olin,
 Mind teggid haljaks, heaks,
 Ka surma wäes ma olin,
 Mind teggid ellawaks.
 Surm surri ristmisses,
 Jesuse werre läbbi
 Töid sinna armust abbi
 Mo waeße hingele.

3. Sa mulle abbiks tulle,
 Kui wõitlen häddaga;
 Mo römustaja olled,
 Kui pean leinama.
 Ma ütlen römoga,
 Et hädda sees so sõnna
 Kui kallis taewa manna
 Mind täitnud römoga.

9. Rituse laulud.

Wiiiii: Jesusest ei jätta ma.

1. Summal meie kidade
 Sinno armo, Sinno heldust;
 Meie immeks panneme,
 Sinno wägge, ja so tarkust.
 Iggawesest ollid sa,
 Iggaweste jääd sa ka.

2. Pühha Issand Sebaot,
 Wäggew Loja, Wallitseja:
 Keikile sa abbi tood,
 Kes sind nõudwad, Armastaja!
 Taewas, merri tuul ja ma
 Andwad au sull' lõpmatta.

3. Nüüd on taewa wärrawad
 Usklikudel' lahti tehtud;
 Issa ette jäädat meid,
 Kui se kitsas te on käidut.
 Wimaks lohhud mõistad sa,
 Neg ja tund on teadmatta.

4. Mita omma fullasid,
 Kes so peäle lotust pannud,
 Kelle pärrast sinna end
 Kristi-surma olled kannud,
 Pärrast usju wõitlemist.
 Wi meid taewa, Jesus Krist.

5. Iggal päwal tahhame
 Sind ja sinno nimme kiita,
 Uuu anda sinnole,
 Ja so pühha tahtmist täita.
 Anna andeks meie süüd,
 Päästa patto himmust meid.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tulle sa.

1. Keigest illust ilma peäl
 Jesus illusam on weel,
 Temmast ilm keik illo saab,
 Ilm lääb hukka, Jesus jääb.

2. Kui koit hakkab hommiko,
 Ja kui päike tõuseb jo;
 Oh siis mõtleb hing ja meel:
 Surem au on Jesusel.

3. Päwa tõuste ütlen ma:
 Paljo walgem olled sa,
 Jesus minno rõmustus,
 Keige ilma walgustus.

4. Kui nään kuud ja tähta ma
 Nende auu paistega;
 Ohkades siis hüan küll:
 Jesus, surem auu on sull!

5. Kosid walged, punnased
 On mo Jesu sarnatsed,
 Sest ta walge punnane
 On mo Keig, mo Jesuke,

6. Messi, kallis roog ja wiin
 On julael' maggus siin,
 Siiski maggusam on weel
 Jesu arm mo süddamel'.

7. Kui ma allikalle lään,
 Eht kui kaewo jure saan,
 Siis ma mötlen Jesuke
 On mo ello-kaewoke.

10. Ingliseft.

Wiisil: Jesus tulle minnute.

1. Inglise taewast läkita
 Meile appi armoga,
 Et ei ükski waenlane
 Peäseks meie majasse.

2. Sada ommad inglid ka
 Meile hoidjaks armoga,
 Siis kui teele läheme,
 Ja kui koio tulleme.

3. Inglise tulgo wahhiks ka,
 Siis kui lähme maggama,
 Nemmad hoitko wäggewast'
 Meid siis keige kahjo eest.

4. Siis sind Issand süddamest
 Länname seäl iggawest,
 Et sa inglid saatsid ka
 Meile hoidjaks armoga.

11. Hommiko laulud.

Wiisil: Jesus tulle minnule.

1. Jesus koido-tähheke,
Sa tood rõmo ilmale,
Kui ja paistad hingesje,
Kaub pimme patto öö.

2. Ei wõi tuhhat päewa ka
Walgustada ni kui ja;
Arwamatta surem neist
On so armo walgus tõest.

3. Keiki täiest' walgustad,
Kes sind uskus nõuawad;
Kus ja paistad, kaub öö,
Tõuseb rõmopäwafe.

4. Jesus, Issa ainus poeg,
Minno peästja, hinge peig!
Elkjas koido-tähheke
Oled sinna tõeste!

5. Hinge walgus tõuse siis!
Ella, paista nüüd mo sees!
Wotta minno hingekest
Hopis ommaks iggawest!

Wiisil: Mo südda ärka üles.

1. Sa ello pääw, oh Jesus!
Mo üllem rõöm ja walgus!

Oh tulle tänna jälle
Mind saatma taewa pole.

2. To walgust süddamele,
Et ma sel päewal jälle,
Mis uest' paistab mulle,
Ka ellada wõin julle.

3. Keif minno suggulaisi
Ka wõeraid ja waenlaisi,
Keif annan sinno hole,
Keid sada taewa teele.

4. Ma pallun keigest hingest:
Mull' anna andeks armust
Keif minno eksitused
Ja ülleastumised.

Wiisil: Keif tulge minno jure.

Sa annad illikestelle
Ja rohul' fastet rohkeste
Mi warra kui ka hilja,
Oh fasta omma waimoga
Mo süddant et saan haljaks ma,
Ja kannan ussu wilja.

12. Öhto laulud.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tulle sa.

1. Müüd lõpnud on se päwa tö
Ja kätte jõudnud pimme bö,

Seft uinun ma nüüd rõõmsaste,
So hõlmas, hinge peiofe.

2. Oh Jefus, Snnisteggia,
Sel ööl mind hoia armoga
Ja uel päwal awwita
Mind sinno jälgis kõndida.

3. Oh kallis Jefus kustuta
Keif meie patto wõllad ka
Nüüd omma pühha werrega!
Meid lasse rahhul hingada!

Wiisil: Nüüd Summalale auustust.

1. So loja läks se päwafe
Ja temma walgus siit;
Üks pääw weel paistab minnole,
Se on mo Jefus Krist :,:

2. Sa olled, kallis hinge mees,
Mo selgem walgustus;
So walgus on mo süddamel
Mo ainus rõmustus :,:

Wiisil: Ma tahhon jätta mahha.

1. Ma kidan sind, mo Summal,
Nüüd teigest süddamest;
Sel waitjel õhto tunnil
Ja pallun teigest wäest:
Oh kule, Issand heldest'
Mo waeße palwet nüüd
Ja kaswata ja rohkest'
Mo sees ka usso-tööd

2. Oh armas Jummal kule
 Siis meie pallumist:
 Keik maad ja linnad kaitse
 Wee- tulle-kahjo eest.
 Kui rahwas kurjast' mässab
 Ja sõddib, tapleb weel,
 Siis sinno waim meid hoiab
 Ja annab rahho meil'.

3. Ma tahhan mahha jätta
 Keik tööd ja tallitust,
 Ja pallun Issand wõtta
 Mull' anda õnnistust,
 Senni kui rahho leian,
 Mis kestab iggawest',
 Ma jebda uskus nõuan
 So käest, oh Jesus Krist!

13. Saige inimese loulud.

Wiisi: Müüd ristrahwas laulage.

1. Keik minno ihho wärriseb,
 Kui surm mo mele tulleb,
 Keik meel ja südda wabbiseb,
 Kui temma kohtust kuleb;
 Mis koston kohtomõistjale,
 Kui kurjast ette pannakse?
 Ma ollen hukkas, hukkas!

2. Oh Issand Jesus, hallasta
 Mo waese lapsse peäle!
 Ja omma kalli werrega
 Nüüd mulle appi tulle!
 Oh anna andeks minno süüd,
 Mind päästa teigest pattust nüüd,
 Weel enne kui ma surren.

3. So werre-higgi Jesuken',
 So surma wõitleminne,
 So rist ja surm, so waew ja piin,
 So ülles tõuseminne,
 So täielinne lunnastus
 Se olgo minno rõmustus
 Ja päästko mind mo pattust.

14. KIRSTOPANNEMISE LOULUD.

Wiisil: Eks sa helda karjane.

1. Minge hauda kaewama,
 Omma teed ma lõppetanud
 Pannen keppi mahha ka
 Senna kus keik teised läinud,
 Heidan hauda hingama
 Wiimse wodi rahhoga.

2. Jummalaga päikene,
 Jummalaga taewa tähhed,
 Selgeste seält paistate,

Kennaste seält kõrgest kõhast.
 Nüüd saan senna üllesse,
 Kus weel kennam paistminne.

3. Summalaga jättan nüüd
 Leid, mo armsad, ärge nutke,
 Et teist lahkun, lähhen siit',
 Kus teik tühhine ja kadduw;
 Nüüd saan senna üllesse,
 Kus teik jädaw tõsine.

4. Jätke nutmist, kaebamist,
 Rõmustage, et nüüd leidnud
 Rahho, hinge hingamist,
 Taewa talle ohwri werres,
 Mis ta pühha hawadest
 Jooksnud keige ilma eest.

K u i l a s t k i r s t o p a n n a k s e .

Witsil: Kes Summalat ni laseb tehha.

1. Meid lapsi, kes weel armo põlwes
 Siin norelt ärra surrewad,
 Kõl tulleb tõest õnneks lita,
 Siit kõigest kurjast peäsewad,
 Seäl omma sülle paigale
 Meid panneb nende karjane.

2. Mismiseks wõeti lapses wasto
 Sind, pühha taewa pärriaks,
 Se kuub misga sind ehhitadi
 Ei sanud siin weel rojaseks

Mailma patto porri sees,
 Ta alles ommas puhtuses.

3. Jah õnnis olled lapsukene,
 Mis muido siis weel kaebame,
 Et nenda norelt meitelt läksid
 Siis Jummalaga lapsuke;
 Müüd olled temma talleke,
 Kes keige parrem karjane!

15. Jeesus mo karjane.

Wiihil: Müüd ristirahwas laulage.

1. Kus on mo armas lambake,
 Mis minnust ärra kaddus!?
 Se waiwab mind kül raskeste,
 Et ello-tee peält langes.
 Kui tedda metsas leiate,
 Siis näitke teed ja sowige,
 Et ta mo jure tulleks.

2. Miiks wiwid sa, oh lambaken',
 Et taggasi ei tulle?
 Sa näed, et ma sind armastan
 Ja ei te wigga sulle.
 Ma tullin selle ilmale,
 Et otsiksin sind ommale
 Ja peästaksin sind kuujust.

3. Mo hallastus ei kannata
 Sind patto kõrbe jätta;
 Sa jooksed ikka kaugema
 Ja ei sa rõmo nähha,
 Mis teised lambad näggewad,
 Kes minno sülles hingawad,
 Kus rahho, rõõm ja ello.

4. Sa ei wõi rahho ommete
 Seäl patto kõrbes leida,
 Kui pörad ennast minnole,
 Siis tahhan ma sind toita;
 Ma annan jõudu nõdradel'
 Ja hingamist ja rõmo weel,
 Kui püüad rutto tulla!

5. Kui sa, oh waene efsia,
 Mo heält ei wõtta kuulda,
 Ja lähhed kõrbe kaugema,
 Wõib hunt sind pea neelda.
 Ma hüüan siiski halledast':
 Oh tulle, tulle kaddumast!
 Mo arm so wasto põlleb!

6. Kui sind mo heäl ei liguta,
 Mis metsas kuluks pea,
 Ja orrus wasto kostab ka,
 Siis on sul kange südda!
 Ma wõin neid kiwwa pörruta,
 Sa olled kurt, ei kule sa!
 Ma pean armust nutma!

7. Mis heäl se on mis järgeste
 Mo järrel kõrbes hüüab?
 Se on wist minno karjane,
 Kes armoga mind nõuab?
 Ma näen kül, ei ma efsinud,
 Ja ollen nüüd ni wässiinud,
 Et ei wõi isse tulla.

8. Ei jätta ma sind rahhule,
 Ma hüüan ikka peäle,
 Senni kui kuled öiete
 Ja pörad pattust jälle;
 Siis wöttan ma sind ölla peäl',
 Ja wiin sind karja jure teäl;
 Seäl hingamist sa leiad.

9. Ma tullen helde karjane
 Ja jooksen ni kui jõuan;
 Dh anna andeks minnole
 Mo wõllad, sedda püüan!
 So karja jures surem röm,
 Kui pimme patto orros on,
 Dh te mind siis so emmaks!

Wiihil: Dh armo juur.

1. Dh ärka teäl mo waim ja meel,
 Ja wötta järrel' katsta
 Kuis sinnoga, ehk kuhhu sa
 Küll lodad wimaks sada.

2. Mis te on ka, kus kõnnid sa,
 Kes on siin sinno saatja,

Kas lihha meel, wõi Jesu heäl?
 Oh mötle heästi sedda!

3. Nüüd antakse ka sinnole
 Weel aega pattust pöörda;
 Nüüd Jesuke weel heldeste
 Sind tahhab pattust peästa.

4. Siis mötle ja nüüd holega,
 Ja wötta pattust pöörda!
 Oh rutta töest' nüüd keigest wäest
 End pörgo eest weel hoida.

5. Oh wötta ja mind ommaks ka.
 Mind omma järrel tõmba,
 Et ikka teäl ja wimaks seäl
 So ommaks wõiksin jada.

16. Waimolikkust wõtlemisest.

Wiisil: Armas Jesus armastaja.

1. Siis ma tahhan sinno hõlmas
 Kisti al ka hingada.
 Kannata weel moga ilmas,
 Kui ma juhtun eksima.
 Nõdder on mo lihha, werri,
 Se on sinmul teada küll;
 Katta finni, peästa ärra.
 Anna patto andeks mull!

2. Ellus pead sa ja surres
 Minno pärralt ollema,
 Lasse mind, so armastuses,
 Üksnes sulle ellada.
 Jhho, hinge annan sulle,
 Ilmota end minnule;
 Sada ikka waino õlli
 Minno usso lambile.

3. Kule siis mo palwed, kule!
 Oh, kui kaua wiwid sa!?
 Tapluses mull' appi tulle,
 Minno jõud ei ullata;
 Nõdrade sees olled kange,
 Kui neil kurbdus süddames,
 Juhhata siis minno hinge,
 Ella, wallitse mo sees.

Wiihil: Oh Issa taewa rigi sees.

1. Kes ennast tunneb õiete,
 Näeb enneses ka tõeste,
 Et Waim ja lihha wõitlewad
 Ja teine teist siin wihkawad.
 Et se on armas lihhale,
 Mis Waim ei falli ialge.

Waim.

2. Waim kostab, ütleb lihhale:
 Ei se lää korda ialge!
 Oh mõtle järrel tõe sees,

Mis tootafid ristmisses:
 Sa needfid ärra kurradit,
 Keif patto himmud, patto tššš!

Lihha.

3. Se lihha ütleb waimole:
 Oh anna wõimust minnole;
 Se ilma wiis on armas mull
 Ja taewa riiki saan ma küll
 Ma tahhan rõmsast' ellada,
 Oh saan ma siiski õnnsaks ka.

Waim.

4. Kes kurja tewad ilma peäl,
 Need leidwad omma nuhtlust seäl.
 Mis aitab sind, oh innimen',
 Keif ilma warra, au ja õn.
 Kui taewa rõmust ilma jääb
 Ja surres põrgo tulle lääd?

Lihha.

5. Oh, jätta õige rahhule,
 Mind waewad sega raskestel!
 Ma saan jo wägga kurwastud,
 Kui surmast mull' saab rägitud,
 Sest ilma selleta on mull,
 Siin ma peäl rohkest murret küll.

Waim.

6. Oh et se pat wõiks sinnole
 Weel murret teha õiete!

Kui uskus ja meelt parrandad,
 Siis surma kartus mahha jääb,
 Siis on sull igga põlwe sees
 Jummalal rahho süddames.

Lihha.

7. Küll ma siis patto kahhetjen,
 Kui omma lord ma laual' lään.
 Sest kui seäl patto tunnistan,
 Jummalalt armo himmustan:
 Siis andeks-andmist minna saan,
 Ehk pärrast jälle patto teen.

Waim.

8. Mis sinna tühja lobbised,
 Sa tahhad kahte isandat
 Siin ühtlasse kül tenida,
 Se on ju üsna wõimata.
 So meel on ilm'lik, lihhalik,
 Mis sinna teed on pettis leik.

Lihha.

9. Oh minna willets, waene,
 Ei anta armo minnule
 Ma wõiksin wannadusses küll
 End patto ellust pöörda weel?
 Mi teggid minno wannemad,
 Ja õntsaks sada mõtlefid.

Lihha.

10. Oh jätta õige rahhule,
 Mind waewad sega raskestel!

Ma saan jo wägga kurwastub,
 Kui surmast mull' saab rägitub,
 Sest ilma selleta on mull,
 Siin ma peäl rohkest murret küll.

Waim.

11. Sa põlgad tõest' Jummalat
 Sega mis sinna tunnistad.
 Kes annab kirja kätte full,
 Et pead wannaks jama weel.
 Sa wõid jo norelt surra ka,
 Mis tahhad sa siis wiwida.

Lihha.

12. So kõnne, Waim on maggus küll,
 Se auu-kroon ka armas mull
 Kui wõiksin sada möllemad,
 Siin ilma head, seäl Jummalat:
 Ma kuleksin sind rõmoga,
 Saaks ennam rahwast taewa ka.

Wiisil: Armas Jeesus, sind ma pallun.

1. Ükski ei wõi fronti sada,
 Kes ei wõitle diete,
 Usju wäes, kindlaste;
 Ülles sõbdima nüüd tõtta!
 Sest kes wõitleb wahwaste,
 Se lääb rahho-linnasse.

2. Jummal ikka wägge annab,
 Walwage ja palluge,

Kunni same sinnake,
 Kus Tall wõido-lippo kannab!
 Kus keif waew on lõpnud ka,
 Kus on rahho otsata.

17. Jeesusse järrel käimifest.

Ommal wiisil.

1. Mo järrel! ütleb meie pea,
 Mo järrel uskjad, tulge!
 Ennast ja ilma salgage
 Mo häält ja kutsmist kuulge;
 Mo risti wõtke omma peäl,
 Mo jälgi möda käige teäl!

2. Ma ollen walgus, teie ees
 Käin minna pühhitsusses;
 Kes siin käib minno jälgedes,
 Ei ella pimmedusses.
 Te, tödde, ello ollen ma
 Ja juhhatan teid armoga.

3. Mo südda on täis allandust,
 Täis armastust ja heldust,
 Täis tasandust ja kannatust,
 Täis armo, töt ja õigust.
 Mo waim, mo hing, mo ihhoge,
 On ohwriks antud Issale.

4. Ma näitan, mis teid rojastab,
 Mis iggawest' teeb waewa,
 Ma annan ka, mis pühaks teeb
 Ja hinge sadab taewa.
 Teil' rahho-kaljaks ollen ma
 Ja õnnistusje-kaewuks ka.

5. Kui käik on raske, ma käin ees,
 Küll minna appi tullen!
 Ma wõitlen isse käimises,
 Ma teie peälil ollen.
 Se on üks kurri sõamees,
 Kes laisk, kui peälil wõitlemas.

6. Kes omma ello armastab,
 Sel kaub temma ärra,
 Kes minno pärrast kautab,
 Sell' peab ello jäma.
 Kes minno risti põlgab teäl,
 Ei se ja auu-kroni seäl.

7. Siis wõttem ihho-, hingega
 Jesusje järrel käia,
 Ja palwe-, walwamisega
 Ta sanna järrel' tehha!
 Sest, kes ei wõitle temmaga,
 Ei wõi ta riiti pärrida.

(Zartu lele Saulu ramatusi, wäljaandja loaga wõetud).

Wiisil: Se armsa päwa palstminne.

1. Mo waim ja südda julgeb nüüd
 Jesusje järrel minna;

Ma lähhen jedda kitsast teed,
 Küll wimaks leian õne.
 Sest käin ma rõmoga
 Se ferge formaga;
 Ei olle maine kannatus
 Se wäärt, mis taewa auustus.

2. Mo armas Jesuke, kül sa
 Mo jõudo selgest' tunned,
 Kui paljo ma wõin kannata
 Sest, mis mo peäle panned.
 Te ni, kui tunned sa,
 Se on tõest' mulle hea;
 Ei tahha ma muud middagi,
 Kui jedda, mis so tahtminne.

3. Sa läksid Issa auusse
 Siit kannatusse läbbi;
 Mi pean käima minnagi
 Siit risti lanest läbbi.
 Sest enne auustust,
 Sa annad kannatust,
 Ja pärrast rõmustad mind seal
 Ma-pälse kannatusse peäl.

4. Müüd kannatada tahhan ma,
 Mi kui sa Issand tahhad,
 Se karrikas on armoga,
 Mis sinna mulle annad.
 Ma nään siin risti all
 So omma kroni seal;
 Se paistab sure auuga
 Mo ees, — se järrel jooksen ma.

18. Jeesuse armastusest.

Wiisil: Jeesus tulle minnule.

1. Jeesus, hinge-peioke,
 Ilmuta end minnule
 Omma palle selgusfes,
 Omma armo paistusfes.

2. Sind ma wägga armastan,
 Sinno järrel ihaldan!
 Millal ma so jure saan,
 Ja so paistwat paller näen.

3. Kallis Onnisteggia!
 Sinna isje tead ka,
 Et so järrel' iggatsen
 Ja sind nähha himmustan.

4. Tulle pea armoke,
 Minno waeße järrele,
 Ja wi mind siit heldeste,
 Omma jure taewasse.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tulle sa.

1. Sa olled minno rōmo-pääw,
 Nüüd lõppeb minno patto waew!
 Nüüd lahklub minnust surma hirm,
 Mind jahhutab so risti-surm!

2. Nüüd armastusest põlen ma
 So wasto funni tulled sa

Sind ootan sure himmoga,
 Oh millal, millal, tulle ja!?

3. Waim, pruut ja minna hüian ta:
 Oh tulle, Dnisteggia!
 Keif loom jo äggab ühtlasse
 So ilmumisje järrele.

4. Sa kulutasid ilmale:
 Jah wist, ma tullen noppeste!
 Siis tulle, wi mind ruttuste
 Siit omma auu rigisse!

WIIII: Nüüd risti rahwas laulage.

1. Sa olled minno taewa-te,
 So läbbi same sinna.
 Se, kes sind tunneb õiete,
 Wõib taewa-riki minna
 Oh sada siis mind armoga
 Se tee peäl, Dnisteggia,
 Et ma muud teed ei kõnni.

2. Sa olled maggus taewa-leib,
 Se üllem ande Issast;
 Mo südda nälgas jedda sööb,
 Ja toidab sega ennast.
 Oh leib, küst ello-wägge saab!
 Oh ärra lasse ilma head
 Mind sinnust ärra käända.

3. Sa olled minno ello-wiin,
 Sind himmustan ma ikka;

Sa kinnitad mo hinge siin,
 Kui pat mind waewab wägga ;
 Dh ello kaew, kes sinnust joob,
 Se ikka ennam iggatseb,
 So ello wägge maitsta.

4. Mo hinge-ehte, illoke
 Sa, Jesus, olled tõest!
 Ma käin siin üsna hallasti,
 Kui ma ei sa so õigust.
 Dh ehhita mind sellega,
 Keik ilma ehted põlgan ma,
 Keik mu on mul, kui rojus,

5. Sa olled minno Peioke,
 Sind wõttan minna hõlma,
 Mo üllem preester, talleke,
 Kes mo cest läinud surma!
 Mo keige üllem kunningas,
 Kes kaitseb mind ni wäggewast'
 Et ilm ei sa mind neelda.

6. Mo rõmo-aed, mis lille täis,
 Kus waitsest' willus istun.
 Mo lill, kell' wägga maggus hais,
 Kui ma so jure astun.
 Üks lill siin hädda-orru sees,
 Kus risti teed käin õhlaades,
 Ja murre mind ei waewa.

7. Mis ma küll, illus Jesuke,
 Siin sinnust ütlen ennam?

Sa olled minno armoke,
 Keif keiges, keige parrem!
 Oh anna, armas Jesus Krist,
 Et ma wõin jäda iggawest'
 So ommaks ja so prudiks.

19. Jummala laste õnnistusest.

Witsil: Müüd patstab melle kauniste.

1. Jesusse pruut ja olled ka,
 Ta kihlas ennast sinnoga
 Ja ehhitas sind kaunist'.
 Waat' pühha Waimo andis ta
 Sull' kihlaks, et ei ial ja
 Ei lahkuks ärra temmast;
 Et ja Ikka
 Häddas, õnnes, waewas, rõmus, armastuses
 Hingada wõid temma sülles.

2. Sa olled Jesu scäduses,
 Ta kroon on sinno süddames,
 Kus wallitseb ja ellab.
 See teeb suurt rõmo temmale,
 Et sinna temma prudike,
 So ülle temma walwab.
 Mis weel? So peäl'
 Heidab armo ja sind põrmo kannab temma
 Rõppes, ni kui armas emma.

3. Kes leik wõib jebda kiita küll,
 Mis au sull jo on ilma peäl
 On antud rõmustuseks,
 Ei olle arwalik ka weel,
 Se agga tõssi on, et seäl
 Saad temma arrolisjeks.
 Silmad Sawad
 Rõmsaks sama, selgeks jäma tedda nähhes,
 Kui ja surnuist tõuset ülles.

4. Siis mõtle ristiinnimenn'
 Mis Kummal sulle annud on,
 Mis järke ja mis auu.
 Oh kiida omma auustust,
 Eht sul kül weel siin willetjust,
 Ja pead kandma waewa.
 Ella Jkka
 Allanduses, armastuses; kannatuses
 Surmani ja kindlaks uskus.

20. Wiimsest koftust ja igga- wefest ellust.

Wiisil: Ma tahhan jätta mahha.

1. Oh walmistage neitsid
 Reid lambid ruttuste!
 Eht' on jo liggi tulnud,
 Ja pimme peagi.

Peigmees on fures auus
 Ja walmis tullemas,
 Palluge, walw'ge uskus,
 Keif ü on pea käes.

2. Oh wõtke lambid kätte,
 Meid täitke õlliga,
 Ja peigmeest wasto wõtke
 Müüd ihho-, hingega!
 Keif wahhid hüüdwad meile:
 Ei olle kangel ta,
 Siis minge wasto talle,
 Lauldes: halleluja!

3. Siin ma peäl wasto minge,
 Kell' õsfa Sionist!
 Keif patto himmud jätke
 Jesusse werre-wäest!
 Oh armastage Jesust
 Müüd feige hingega,
 Ja püüdke feigest wäest
 Ta fanna piddada.

4. Oh õnsad on need hinged,
 Kes ma peäl rõmoga
 On Jesu järrel' käinud
 Ja truiks jänud ka.
 Meid wiaks Paradisi
 Siit kurja ilma seest,
 Need sawad auu-kroni
 Seäl hinge peio käest.

5. Oh Jeesus, tulle pea!
 Wi meid siit taewasse,
 Kus kaebamist ep olle
 Ja rõõm ei lõppege!
 Seäl inglidega näeme
 So pallet Jeesus Krist!
 Ja sinno jure jäme
 Siis ikka iggawest'.

Wisiil: Hinge peitole

1. Olge walmis keit
 Targad neitsid, peig
 On jo walmis tullemisjes,
 Omma taewa auustusjes,
 Pulma piddama
 Omma prudiga.

2. Kes ei kule nüüd
 Jesu armo heält,
 Mis meid käsib pattust pöörda,
 Omma süddant temmal anda;
 Ei wõi miina se
 Taewa rigisje.

3. Armastusjest küll
 Nutwad filmad mull.
 Keit muud mõtted tagganewad,
 Meel ja südda Jesust nõudwad;
 Millal siina saan,
 Kus ma Jesust nään!?

4. Iggawenne on
 Nende rõõm ja õn,
 Kes siin Jesust armastawad
 Ja ta külge uskus jäwad,
 Surres wiaks neid
 Jesu jure siit.

5. Üpris suur on siis
 Nende õnnistus,
 Kui seal Jesu pühha rahwas
 Laulwad inglidega ühhes:
 Pühha, Pühha on
 Issa, Poeg ja Waim!

6. Hinge peioke,
 Ülle armoke!
 Ehita mind armust hästi
 Omma taewa pulma wasto!
 Jesus, kule mind,
 Siis seal kiidan sind!

Witsil: Ma tahhan jätta mahha.

1. Peigmees saab omma pulma
 Küll kutsma usinast';
 Oh armas Jummal, hoia
 Meid pattust maggamast!
 Oh et meil ikka põlleks
 Se õlli lambis teäl,
 Ja kes siin seni maggaks,
 Nüüd ülles ärkaks weel!

2. Seäl same Jesust nähha,
 Kes surest heldusfest
 Du läbbi surma=hädda
 Meid peästnud patto wäest.
 Seäl näeme siis keik uskjad,
 Keik tunnistajad ka,
 Prohwetid ja apostlid,
 Keik õnsjad römoga.

3. Siis saab meid hõlma wõtma
 Se Jesand Jesus Krist,
 Meil auu-kroni andma
 Ja saatma wäggewast',
 Et pärandusseks same
 Siis taewa auustust.
 Ja iggawest' seäl nääme
 Suurt hinge römustust.

4. Meid wiaks Paradisi,
 Mis taewas illewel,
 Seäl lõppeb filmawessi,
 Seäl kaub murre heäl;
 Seäl on se rōmo täius,
 Seäl on se ello-kaew,
 Kust Issa arm ja heldus
 Keeb uest' igga pääw.

5. Seäl kuluks armsid laule
 Ja kitust lõpmatta,
 Mis, armas Jesus, julle
 Seäl antaks römoga.

Keik inglid pühhadega,
 Meed laulwad ühhes seäl:
 Oh pühha, pühha, pühha,
 On Jummal ning se Tall!

6. Ni saab meid Jummal peästma
 Sest häddast täieste,
 Ja omma riki tõstma,
 Kus rõõm ja melehea,
 Seäl lõpnud on keik murre,
 Keik wallo, waen ja rist,
 Seäl annab Jesus meile
 Täit rõmo iggawest'.

Wiiit: Keige pühham puhtam Jesus.

1. Sionis keik wahhid hüüdwad,
 Nad liina kõrgest tornist hüüdwad:
 „Jerusalem oh ärka sa!
 Keskö-tund on kätte jõudnud,
 Oh tõuske ülles, targad neitsid,
 Ja ehhitage endid ka!
 Keik wõtke lambid nüüd,
 Sest peigmees otab teid!
 Halleluja! Oh ruttage, et ollete
 Keik walmis peio pulmale!

2. Wahhid laulwad Sion kuleb,
 Nüüd temma ruttust' ülles tõuseb
 Ja ehhitab end rõmoga.
 Peigmees tulleb taewast auus,
 Ja wägga fures armastusjes,

Ja walgus paistab selgest ka.
 Oh tulle kallis Peig!
 Oh Jesus Jummal' Poeg!
 Hosianna! Nüüd lähheme so järrele
 So pulma söma-aeale.

3. Keif mailm full' auu andko,
 Keif innimesjed, inglid kiitko
 Sind passuna ja kandlega,
 Sinna wiid meid pärrast surma,
 Siit taewasse Jerusalema,
 Seäl rõmustad meid lõpmatta.
 Ei näinud filmad weel,
 Ei kuulnud kõrwad teäl
 Sedda rõmo; sest õiskame ja laulame
 Nüüd: halleluja! rõõmsaste.

Dmmal wiisit.

1. Walwage ja ostke õlli
 Keft ö aeal :: holega!
 Eghitage ussu lampi,
 Pange tähhel :: Peigmeest ka!
 Temma tulles, ootja kuleb,
 Wahhimehhed hüüdwad: tulles,
 Hinge peigmees :: tulles, tulles!

2. Siis mind wõttab rõmustada
 Minno kallis :: Peioke
 Ja mo waese pähhe panna
 Wõido-kroni :: heldeste.
 Sest ta pühhad töotusjed

On siis täiest tõeks sanud,
Rõmo-aeg on :: kätte jõudnud.

3. Oh mis rõmo same tunda
Kui seal taewas :: järgeste
Ue laulo same laulda
Kummalale :: Tallele.
Kui keik õnsad taewa-hulgad
Lauldes omnad kandleid löwad
Ja ni pulma :: ehhitab.

4. Kuulge, kaugeist kostwad häled,
Ilus on se :: laulo wiis!
Kandle-lõjad kummardawad
Talle auu :: järke ees,
Ja need wennad, kes ta liikmed,
Siis ta jalgele suud andwad
Ja neid filma :: weega kastwad.

21. Laulud lastele suwwe aeg.

Wiisil: Oh Jesus Kristus tulle sa.

1. Meil kätte jõudnud suwwe aeg,
Siis kõigil rahwal rõmo tõid!
Keik wäljad wilja kannawad,
Ja illusaste kossuwad.

2. Keik on ni armsast ehhitud,
Ja lillidega kaetud;
Kus pole ial filmad lööb,
Siis südda kiidab keigest wäest.

3. Siis tõuse ülles rõmus meel,
Ja te meil lahti laulu keel.
Ja kiitke kõigest süddamest,
Kes lonud on keif armo wäest.

4. Kui watame se illo peäl,
Mis meile üpris rõmo teeb;
Siis Soja arm meid rõmustab!
Ja meile süddand sullatab.

5. Keif Jummalast meil ehhitud,
Ja meile armust kingitud
Kas olleme neid ommast käest,
Mis Jummal' kindind taewa wäest.

6. Ka wilja wäljad koghawad,
Ja meid ni wägga rõmustab;
Kus leikjad põllul' tõttawad
Ja wilja kofko pannewad.

22. Süggise laul.

Wiisil: Jeesus, surma ärrawõltja.

1. Kuhho on need lilled kaddun'd,
Kaddun'd omma illoga?
Walli tuul neid mahha peksnud,
Kaddunud on ruttuga.
Kuhhu on need linnud jänud,
Mis meid nenda rõmustanud?
Lauljad linnud läinud siit,
Rõmustasid meie meelt.

2. Nüüd on kaddun'd puude illo,
 Nüüd on kaddun'd sutwe rōöm,
 Nenda kaub meie illo,
 Lendes lähheb möda aeg.
 Paksud pilwed päikest katwad,
 Päike lahket rōmo näitab.
 Suine illo ärra kaub,
 Suine rōöm ka möda läin'd.

3. Nenda meie ello päwad,
 Lähwad möda ruttuga,
 Ni ka meie ärra lähme,
 Dnma peästjad otsima.
 Keik on kadduw, siin mailmas,
 Mis siin õitseb, närtsib wiimaks.
 Üks on tarwis tõeste,
 Sedda nõua sinnagi!

23. Lesse naese laul.

Wiisil: Oh Jēsa taewa rigi sees.

1. Nüüd ellan üksi ilma peal,
 Kui üksik lind seal oksa peal!
 Ta maggab nüüd ka mulla all,
 Kes mulle olli toeks teal.
 Siin silma weega leiba sõön
 Kui sedda agga kätte saan.

2. Eks tulle sinno mele se,
 Mis teggi helde Jesufe,
 Kui näggi kõrge risti pealt

Seal omma emma risti al?
 Ja toitjat andis temmale,
 Se toitis tedda surmani.

3. Et's tulle sinno mele se,
 Mis võldi lesse naesele,
 Kes pididi nälga surrema?
 Ei jahho egga õlli ka
 So wakkast krusist laddugo!
 Ning nõnda sündis naesele.

24. Paulud enne sõmaeaga.

Wiiiii: Nüüd paistab meile kaunniste.

Oh Issand Jesus, wõtta sa
 So andid meile õnnista,
 Mis meie so kääst sanud,
 Nüüd istume so lauale,
 Ja söme, jome rõmfaste
 Mis sinno arm meil' annud.
 Armas
 Jesus!
 Wõtta isse meie jure wõeraks tulla,
 Ja siin meie seltsis olla!

Wiiiii: Oh Jesus Kristus tulle sa.

1. Nüüd leiba jälle wõttame,
 Ja sinno nimme kiidame.
 Et iggapäewse leiwaga,
 Meil hinge leiba annad ka.
 2. Sind tännades ka pallume;
 Jä meie jure iggapääw.

Meid toida taewa mannaga,
Et jõuame kord taewa ka.

3. Siin laua ümber istume,
Sest meie mele tulleb se:
Et kord ka taewa lauale
Meid kutsud, kui siin ussume.

4. Müüd roga jälle võttame,
Ja süddamest sind tänname,
Et toidust andsid ihhule,
Ka sebda anna hingele.

5. Meid sõdad, jobad iggapääw,
Sest ärgo mingo melest se:
Mo kord ja kohhus jaggada
Ka neile, kellel pudus kä.

Wiisil: Mo südda ärka üles.

1. Meil' anna päwa paistet,
Ka kallist wihma kastet,
Et põld wõiks wilja kanda
Meil' jälle leiba anda.

2. Sa Issand murre kandja,
Sa meile leiwa andja.
Keif tulleb sinno armust,
Sest anname full' kiitust.

25. Laulud pärrast sõmaaega.

1. Sa jälle heldust näitnud,
Siin meie kohhub täitnud
Ka meie hinged toidad
Ja kitsa tee peäl hoiad!

2. Meil pattud andeks anna,
 Meid kiusatuses hoia,
 Meid kõigest kurjast pästa,
 Meid wiimaks taewa wõtta.

3. So nimmi pühha olgo
 So riik ka meile tulgo.
 So tahtminne siin sündko,
 Meil anna leiwa jätko!

4. Kes tõta tahhab seista
 Saab pea nälja mõista
 Kes kardab palle higgi,
 Sell pudus pea liggi.

Wiisil: Minno südda rõmusele.

1. Tännu olgo Issand sulle,
 Et meil' andsid toidust jälle
 Meie ihhu kinnituseks
 Ellu ülles piddamiseks,
 Olgo sinno pühha sõnna
 Meie hinge ellu-manna,
 Et tui ihhule saab roga,
 Hinge ei saaks jäetud nälga.

26. Verilaste laul.

Wiisil: No ello Kristus isse.

1. Se kallis pääw nüüd tulnud,
 Mill taewa karjane
 Sa karja talled kutsud
 Ka omma lauale.

2. Meil ka jo ussu lambid,
 Oh anna õlli ka,

Et põlleks ussu tulli
 Meil selgest iggapääw.

27. Taewa pole.

Wiisil: Jesusest ei jätta ma.

1. Taewa pole lääb mei' tee,
 Wõerad olleme mailmas,
 Kanaani ruttame,
 Kõrbes olleme teed käimas
 Ja teekäiad olleme;
 Issa maale ruttame.

2. Taewa pole minno waim
 Jesu jure rutta ülles;
 Seäl ja wõid kui armo taim.
 Rõmustada temma sülles.
 Kadduw ellu möda lääb,
 Iggawenne ikka jääb.

3. Taewa pole! hüiab ka
 Meile Jesu pühha sõnna,
 Ilmas kõik saab lõppema,
 Taewas on meil jädaw warra.
 Ehk küll ellan ilmas weel,
 Taewas on mo mõtte meel.

4. Taewa pole! mõtlen ma
 Kui ma Jesu laual ollen,
 Kui saan taewa tullesma,
 Talle pulma lauda tullen,
 Seal saan sure rõmoga
 Temma armo maitsema.

Juhhataja.

Nummer.	Lehekülg.
1.	Jesuse tullemisest 5
2.	Õulu laulud 7
3.	Uel aastal 10
4.	Kolmekunninga päwal 11
5.	Jesuse kannatamisest 13
6.	Jesuse ülestõusmisest 14
7.	Jesuse taewaminemisest 16
8.	Mellipühhi laulud 17
9.	Kiituse laulud 18
10.	Inglidest 20
11.	Hommito laulud 21
12.	Õhto laulud 22
13.	Haige innimeste laulud 24
14.	Kirstopannemise laulud 25
15.	Jesus mo karjane 27
16.	Waimoliikust wõitlemisest 30
17.	Jesuse järrel käimisest 35
18.	Jesuse armastusest 38
19.	Jummala laste õnnistusest 41
20.	Wiimsest kohtust ja iggawesest ellust 42
21.	Laste laulud suwwe aeal 49
22.	Süggise laulud 50
23.	Lesse naese laulud 51
24.	Laulud enne sõbmaaeaga 52
25.	Laulud pärrast sõbmaaeaga 53
26.	Veri laste laul 54
27.	Taewa pole 55

Leena

1771

3-
187/284



Sind 12 kop.